

er en temmelig lang Række af Vædringsfor-
 forslag, som der stilles, og hvis min Hu-
 kommelse ikke svigter mig, tror jeg at turde
 sige, at der har været saa nogenlunde Enig-
 hed til Stede i Udvalget om disse Vædrin-
 ger. Disse Vædringsforslag angaa saa at
 sige alle de Punkter, hvorom der kunde
 rejses Spørgsmaal efter den Anvisning,
 som det ærede Mindretal har givet ved at
 paastaa, at Lovforslaget foreslaar Indstræ-
 ninger i den bestaaende Ret: Udgivelse af
 Skolebøger, Gengivelse af fremmede Kunst-
 værker, Udgivelse af Bøger, som ikke længer
 findes i Handelen, o. s. v., o. s. v. Men
 den høitærede Regering har jo taget særlig
 meget Hensyn til disse Vædringer, hvorom
 Udvalget i 1892 forenede sig, og netop
 derved blev det lettere for Udvalget i Aar
 at komme til et Resultat, idet det viste
 sig, at det var kun forholdsvis saa
 Punkter, hvorpaa det senest forelaatte
 Regeringsudkast skilte sig fra det Udkast,
 der var forelagt for 2 Aar siden, efterat
 dette var bleven omændret efter Udvalgets
 Forslag. Derfor blev det som sagt muligt,
 at slutte Forhandlingerne i Udvalget for-
 holdsvis hurtigt; men jeg er temmelig sikker
 paa, at min Hukommelse ikke svigter mig,
 naar jeg siger, at der i disse Møder blev
 givet Lejlighed til at fremkomme med Be-
 mærkninger om alle enkelte Punkter, men at
 der ikke i Udvalget fremkom Bemærkninger
 med Hensyn til andre Punkter i det fore-
 liggende Lovforslag end den, med Hensyn til
 hvilke, der er stillet Forslag, eller som ere
 blevene omtalte i alt Fald i Betænkningen,
 bortset fra et Vædringsforslag, der gif ud
 paa en Forandring i § 4 og gaaende væsent-
 lig i samme Retning, som det Vædringsfor-
 slag, som i Dag fremkom fra det ærede Med-
 lem fra Røge (Alberti). Jeg tilstaa, at
 efter hvad der saaledes var passeret, over-
 raskede det mig, at der fra det ærede Mindre-
 tal fremkom en Mindretalsindstilling, som gif
 ud paa, at hele Lovforslaget skulde forkastes
 — ikke at der blot skulde gøres en Foran-
 dring i § 4, hvorom der i Virkeligheden i
 sidste Samlings Udvalg alene har været
 reist Spørgsmaal fra Mindretallets Side.
 Jeg nægter ikke, at det forekommer mig at
 være noget mindre heldigt, at et Mindretal
 af Udvalget ikke bringer sine Anskuelser om
 de Forandringer, der skulde gøres paa enkelte
 Punkter, frem til Forhandling i Udvalget,
 men ved sig selv tænker: Vi kunne altid
 komme med en Mindretalserklæring, og saa
 — efter at Sagen er kommen saa vidt, at
 den skal foretages i Tinget — fremkommer
 med en Mindretalserklæring, i hvilken det
 kun udtaler: Vi have mange Indvendinger

at gøre imod Lovforslaget, og derfor foreslaa
 vi at forkaste det hele Lovforslag, uden at
 man egentlig bliver rigtig klar eller klog
 paa, hvad det er for Indvendinger, det har
 at gøre, endfiske at disse Indvendinger have
 været gjort til Genstand for Forhandling
 og Drøftelse i Udvalget. Dette forekommer
 mig som sagt at være en mindre heldig
 Stilling at indtage. Det er mig derfor
 umuligt nærmere at indlade mig paa disse
 almindelige Bemærkninger om de uheldige
 Forandringer i den nu bestaaende Tilstand,
 som Lovforslaget skulde gaa ud paa at ind-
 føre, bortset fra, hvad der vedrører For-
 fatterens Stilling, lige over for Oversætterne.
 Naar alt kommer til alt, tror jeg imid-
 lertid, at det egentlig er dette Punkt,
 som har fremkaldt det ærede Mindretals
 store Misfornøjelse med Lovforslaget i dets
 Helhed; havde man paa dette Punkt møde-
 kommet Mindretallet, saa turde det vel nok
 været muligt, at Mindretallet havde set med
 noget mere venlige Blikke paa Lovforslaget
 som Helhed. Mindretallet har nu imidlertid
 troet, at Lovforslaget burde forkastes i dets
 Helhed og har indtaget denne Stilling.
 Følgen deraf er bleven den, som det fore-
 kommer mig, for Mindretallet temmelig
 uheldige, at det vel tør siges, at Begrun-
 delsen, som den foreligger i Udvalgs-
 betænkningen, er temmelig mangelfuld, idet
 det kun antydes, at der ved Lovforslaget
 skal gøres forskellige Indstrænkninger, uden
 at man egentlig faar at vide, hvorpaa dets
 Indstrænkninger egentlig gaa ud. Kun dette
 siger man, at man er misfornøjet med, at
 der er stræbt hen til at gøre det muligt for
 Danmarks Vedkommende at kunne tiltræde
 Berner-Konventionen. Jeg antager saa meget
 mere, at Sagen forholder sig saaledes, som
 det 2det og det 3dje Stykke i Udvalgets
 Mindretalserklæring ganske bestemt tyder
 derpaa. Jeg skal ikke opholde mig ved, at
 det maaste heller ikke er ganske sædvanligt,
 at et Mindretal polemiserer lige over for et
 Flertal i Udvalget ved at sætte i — som
 man siger — Gaalepøje forskellige Udtryk,
 der ere brugte i Flertallets Betænkning og
 med en vis Overlegenhed udtale, at en saa-
 dan Række Udtalelser gør ikke noget Ind-
 tryk paa Mindretallet og kalder den Op-
 fattelse, der ligger bag ved Udvalgsflertallets
 Udtalelser, for en "for Tilfældet fremsat
 Teori." Jeg kunde fristes til at sige, at
 det forekommer mig, at det ikke er en smag-
 fuld Udtryksmaade, og at den endogsaa
 ikke er rigtig artig imod Flertallet;
 men jeg skal høre mig over dette;
 jeg anser det ikke for Umagen værd at
 diskutere den Side af Sagen med Mindretallet